Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26449
Copyright: Admont, Benediktinerstift

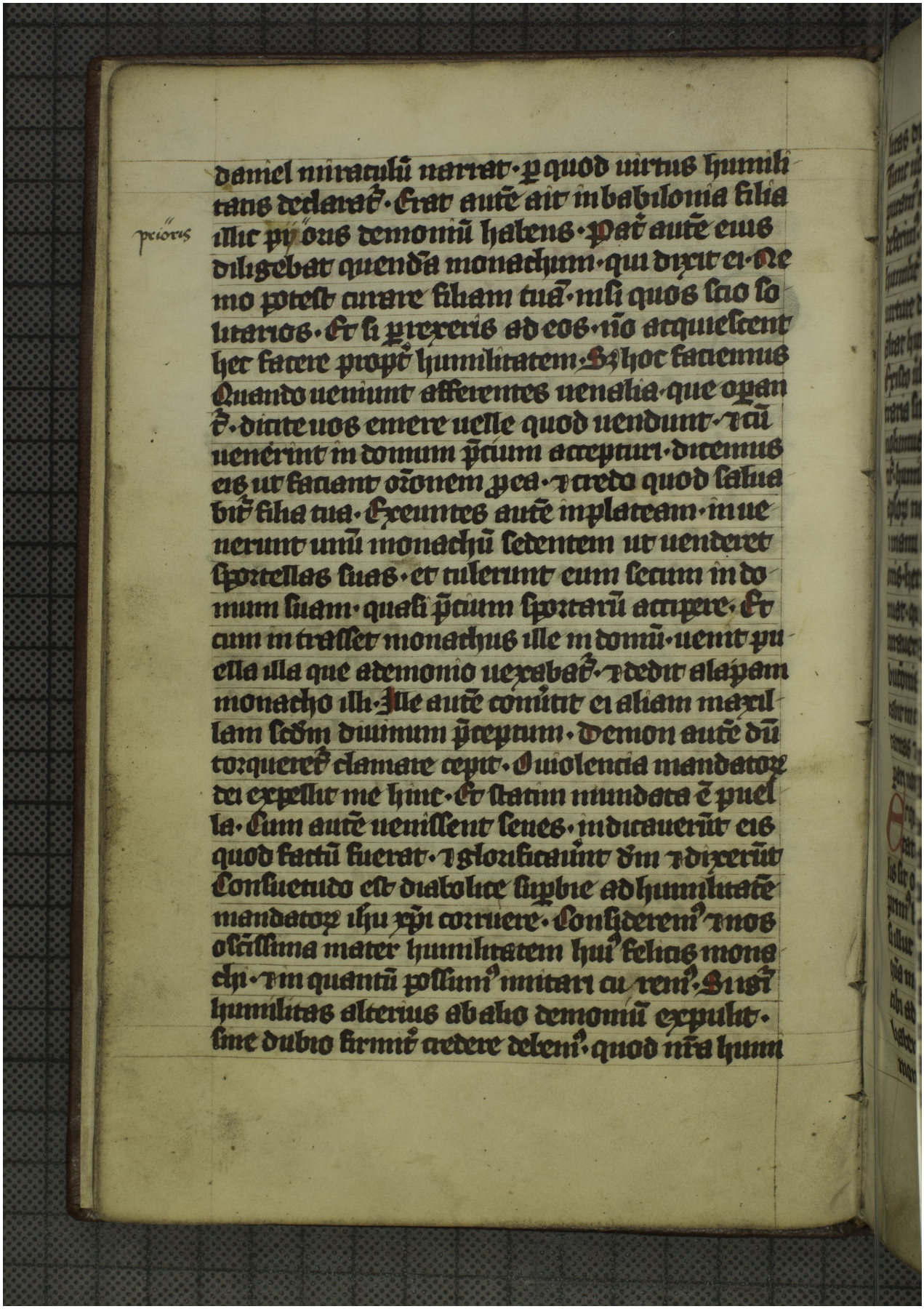

damel miraculū narrat · ꝑ quod uirtus humili
tatis declarat̄ · Erat autē ait in babilonia filia
illic pr̄ ous demonū habens · Pat̄ autē eius
diligebat quendā monachum · qui dixit ei · Ne
mo potest curare filiam tuā · nisi quos ego so
litarios · Et si perexeris ad eos · nō acquiescent
her facere propt̄ humilitatem · Sz hoc faciemus
Quando uenimus afferentes uenalia · que opan
t̄ · dicite nos emere uelle quod uendunt · Cū
uenerint in domum p̄cum accepturi · dicemus
eis ut faciant orōnem pro ea · Credo quod sanabi
bit̄ filia tua · Exeuntes autē in plateam · inue
nerunt unū monachū sedentem ut uenderet
sportellas suas · et tulerunt eum secum in do
mum suam · quasi p̄cum sportarū accipere · Et
cum introisset monachus ille in domū · uenit pu
ella illa que a demonio uexabat̄ · Dedit alapam
monacho illi · Ille autē commutat ei aliam maxil
lam sedm diuinum p̄ceptum · Demon autē dū
torqueret̄ clamare cepit · O uiolencia mandatorū
dei expellit me hinc · Et statim mundata ē puel
la · Cum autē uenissent senes · indicauerūt eis
quod factū fuerat · Glorificauīt dm Dixerūt
Consuetudo est diabolice superbie ad humilitatē
mandatorū ihu xpi confuere · Consideremus nos
o sānissima mater humilitatem hui felicis mona
chi · Im quantū possimus imitari eum · Si usq̄
humilitas alterius ab alio demonū expulit ·
sine dubio firmit̄ credere debemus · quod nra hum